

Ascultarea, rodul redeșteptării

Textul de memorat: „Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos” (2 Corinteni 10:5)

Duminică

1. Matei 26:69-74 - Comportamentul lui Petru înainte de răstignire

69. Petru însă ședea afară în curte. O slujnică a venit la el și i-a zis: "Și tu erai cu Isus Galileeanul!"

70. Dar el s-a lepădat înaintea tuturor și i-a zis: "Nu știu ce vrei să zici."

71. Când a ieșit în pridvor, l-a văzut o altă slujnică și a zis celor de acolo: "Și acesta era cu Isus din Nazaret."

72. El s-a lepădat iarăși, cu un jurământ, și a zis: "Nu cunosc pe Omul acesta!"

73. Peste puțin, cei ce stăteau acolo s-au apropiat și au zis lui Petru: "Nu mai încape îndoială că și tu ești unul din oamenii aceia, căci și vorba te dă de gol."

74. Atunci el a început să se blesteme și să se jure, zicând: "Nu cunosc pe Omul acesta!" În clipa aceea a cântat cocoșul.

Ioan 21:15-19 - Comportamentul lui Petru după înviere

15. După ce au prânzit, Isus a zis lui Simon Petru: "Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?" "Da, Doamne", l-a răspuns Petru, "știi că Te iubesc." Isus i-a zis: "Paște mieluseii Mei."

16. l-a zis a doua oară: "Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?" "Da, Doamne", l-a răspuns Petru, "știi că Te iubesc." Isus i-a zis: "Paște oițele Mele."

17. A treia oară i-a zis Isus: "Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?" Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară: "Mă iubești?" și l-a răspuns: "Doamne, Tu toate le știi; știi că Te iubesc." Isus i-a zis: "Paște oile Mele!"

18. Adevărat, adevărat îți spun că atunci când erai mai tânăr, singur te încingeai și te duceai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile, și altul te va încinge și te va duce unde nu vei voi."

19. A zis lucrul acesta ca să arate cu ce fel de moarte va proslăvi Petru pe Dumnezeu. Și, după ce a vorbit astfel, i-a zis: "Vino după Mine."

Faptele 5:28-32 - Comportamentul lui Petru după Cincizecime

28. "Nu v-am poruncit noi cu tot dinadinsul să nu învățați pe norod în Numele acesta? Și voi iată că ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și căutați să aruncați asupra noastră sângele aceluia Om."

29. Petru și apostolii ceilalți, drept răspuns, i-au zis: "Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!"

30. Dumnezeuul părinților noștri a înviat pe Isus pe care voi L-ați omorât, atârându-L pe lemn.

31. Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor.

32. Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El."

Luni

2. **Faptele 6:3-10** 3. De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care îi vom pune la slujba aceasta.
4. Iar noi vom stăruî necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului."
5. Vorbirea aceasta a plăcut întregii adunări. Au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia.
6. I-au adus înaintea apostolilor, care, după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei.
7. Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim, și o mare mulțime de preoți veneau la credință.
8. Ștefan era plin de har și de putere și făcea minuni și semne mari în norod.
9. Unii din sinagoga numită a izbăviților, a cirinenilor și a alexandrinilor, împreună cu niște iudei din Cilicia și din Asia, au început o ceartă de vorbe cu Ștefan;
10. dar nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și Duhului cu care vorbea el.

Faptele 7:55 Dar Ștefan, plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu;

3. **Faptele 7:54-60** 54. Când au auzit ei aceste vorbe, îi tăia pe inimă și scrâșneau din dinți împotriva lui.
55. Dar Ștefan, plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu;
56. și a zis: "Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu."
57. Ei au început atunci să răcnească, și-au astupat urechile și s-au năpustit toți într-un gând asupra lui.
58. L-au târât afară din cetate și l-au ucis cu pietre. Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr, numit Saul.
59. Și aruncau cu pietre în Ștefan, care se ruga și zicea: "Doamne Isuse, primește duhul meu!"
60. Apoi a îngenuncheat și a strigat cu glas tare: "Doamne, nu le ții în seamă păcatul acesta!" Și, după aceste vorbe, a adormit.

Martți

4. **Faptele 9:1-9** 1. Dar Saul sufla încă amenințarea și uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot
2. și i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblând pe Calea credinței, atât bărbați, cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim.
3. Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui.
4. El a căzut la pământ și a auzit un glas care-i zicea: "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?"
5. "Cine ești Tu, Doamne?", a răspuns el. Și Domnul a zis: "Eu sunt Isus pe care-L prigonești. Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș."
6. Tremurând și plin de frică, el a zis: "Doamne, ce vrei să faci?" "Scoală-te", i-a zis Domnul, "intră în cetate, și ți se va spune ce trebuie să faci."
7. Oamenii care-l însoțeau au rămas încremeniți; auzeau în adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni.
8. Saul s-a sculat de la pământ; și, măcar că ochii îi erau deschiși, nu vedea nimic. L-au luat de mâini și l-au dus în Damasc.
9. Trei zile n-a văzut și n-a mâncat, nici n-a băut nimic.

5. **Faptele 9:10-16** 10. În Damasc era un ucenic, numit Anania. Domnul i-a zis într-o vedenie: "Anania!" "Iată-mă Doamne", a răspuns el.
11. Și Domnul i-a zis: "Scoală-te, du-te pe ulița care se cheamă "Dreaptă" și caută în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars. Căci iată, el se roagă;
12. și a văzut în vedenie pe un om, numit Anania, intrând la el și punându-și mâinile peste el, ca să-și capete iarăși vederea."
13. "Doamne", a răspuns Anania, "am auzit de la mulți despre toate relele pe care le-a făcut omul acesta sfinților Tăi în Ierusalim;
14. ba și aici are puteri din partea preoților celor mai de seamă, ca să lege pe toți care cheamă Numele Tău."
15. Dar Domnul i-a zis: "Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea Neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel;
16. și îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu."

Miercuri

6. **Faptele 26:19-32** 19. De aceea, împărate Agripa, n-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești.
20. Ci am propovăduit întâi celor din Damasc, apoi în Ierusalim, în toată Iudeea și la Neamuri, să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu și să facă fapte vrednice de pocăința lor.
21. Iată de ce au pus iudeii mâna pe mine în Templu și au căutat să mă omoare.
22. Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce au spus Prorocii și Moise că are să se întâmple;
23. și anume, că Hristosul trebuie să pătimească și că, după ce va fi Cel dintâi din învierea morților, va vesti lumină norodului și Neamurilor."
24. Pe când vorbea el astfel ca să se apere, Festus a zis cu glas tare: "Pavele, ești nebun! Învățătura ta cea multă te face să dai în nebunie."
25. "Nu sunt nebun, preaalesule Festus", a răspuns Pavel, "dimpotrivă, rostesc cuvinte adevărate și chibzuite.
26. Împăratul știe aceste lucruri și de aceea îi vorbesc cu îndrăzneală; căci sunt încredințat că nu-i este nimic necunoscut din ele, fiindcă nu s-au petrecut într-un colț!
27. Crezi tu în Proroci, împărate Agripa?... Știi că crezi."
28. Și Agripa a zis lui Pavel: "Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin!"
29. "Fie curând, fie târziu", a răspuns Pavel, "să dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți cei ce mă ascultă astăzi să fiți așa cum sunt eu, afară de lanțurile acestea."
30. Împăratul, dregătorul, Berenice și toți cei ce ședeau împreună cu ei s-au sculat.
31. Și când au plecat, ziceau unii către alții: "Omul acesta n-a făcut nimic vrednic de moarte sau de închisoare."
32. Și Agripa a zis lui Festus: "Omului acestuia i s-ar fi putut da drumul, dacă n-ar fi cerut să fie judecat de cezar."

Joi

7. **Filipeni 2:5-8** 5. Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus:
6. El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu,
7. ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor.
8. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.

8. **Romani 6:15-23** 15. Ce urmează de aici? Să păcătuim pentru că nu mai suntem sub Lege, ci sub har? Nicidecum.
16. Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?
17. Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, pentru că, după ce ați fost robi ai păcatului, ați ascultat acum din inimă de dreptarul învățaturii pe care ați primit-o.
18. Și, prin chiar faptul că ați fost izbăviți de sub păcat, v-ați făcut robi ai neprihănirii. -
19. Vorbesc omenește, din pricina neputinței firii voastre pământești: după cum odinioară v-ați făcut mădularele voastre roabe ale necurăției și fărâdelegii, așa că săvârșeați fărâdelegea, tot așa, acum trebuie să vă faceți mădularele voastre roabe ale neprihănirii, ca să ajungeți la sfințirea voastră!
20. Căci, atunci când erați robi ai păcatului, erați slobozi față de neprihănire.
21. Și ce roade aduceați atunci? Roade de care acum vă este rușine: pentru că sfârșitul acestor lucruri este moartea.
22. Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit viața veșnică.
23. Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.

Romani 8:12-17 12. Așadar, fraților, noi nu mai datorăm nimic firii pământești, ca să trăim după îndemnurile ei.

13. Dacă trăiți după îndemnurile ei, veți muri; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.

14. Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.

15. Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere care ne face să strigăm: "Ava!, adică: Tată!"

16. Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.

17. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.